

מסורת הש"ס

(א) נלקמן פה: פו. כמותו
(ב) ג' נעלם ע. ושי"ג
(ג) זכמים פ' (ד) נעלם ע.
ע"ש פסחים לו. ע"ש
(ה) נעלם נד: ושי"ג, (ו) נע"ו
תוס' צ"מ נג. ד"ה וכן נכסו
ותוס' נעלם ע. ד"ה נכסו,
(ז) נעלם ע: ושי"ג, (ח) שנת
כה. כמותו לה, (ט) שנת
כו, (י) מכות יד;
(יא) נעלם ע, (ב) נעלם ע,
ע"ג.

תורה אור השלם

1. איש איש מוצרע און און
והוא אצורע או און
בקרשים לא יאכל עד
אשר יטהר ויבגוע בקל
טמא נפש או איש אשתו
תמא מנוגע שכתב ור"ע
ויקרא כב ד
2. אל תאכלו מפניו נא
ובשל מבשל פרים כי
אם עלי אש ראשו על
בקריו ועל קרבו: ולא
תחיתו מפניו עד בקר
והבקר מנוגע ער בקר
באש תשרפו:
שמות יב ט-י
3. לא אכלתי באני מפניו
ולא בערתי מפניו בטמא
ולא נתתי מפניו למת
שמעתי בקול ה' אלהי
עשיתי ככל אשר
צויתני: ודברים יד
4. וידבר ה' אל אהרן
ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומותי לכל
קדשי בני ישראל לך
נתתים לפקודת ולבניך
לקח עולם:
במדבר יח ה

הגהות הב"ח

(א) נמי בהמה למה לי
(באל) מעשר מו"מ. וי"ז
ס"א דרמאז מעשרו כו:
(ג) תוס' ד"ה הכי גרים
וכי במחוסר כפורים יבשר
לג' ומיתת לו נמק:
(ד) ד"ה מה וכו' שכן
בנקע"ב כ"ל וזאת סמ"ך
נמק: (ה) ד"ה מה וכו'
ומורים דלעיל קאי לג' ל
ומיתת דכתיב נמק:
(ו) ד"ה ליקח וכו' נמק:
הכי פריך:

הגהות הגר"א

[א] נמי' דפליג עליה דר'
עקיבא תל"מ (ומה דתקן
מה המפרשים):

הגהות מהר"ב

[א] תוס' ד"ה חן לנפיה
וכי' ג' ע"י נמנוח נה
ע"ש תוס' ד"ה חן לוקן
וכי דר"ק:

הערל פרק שמיני יבמות

עד.

עין משפט
גד מצוה

גה א מיי פ"ד מהלכות
פדה אלוהה ה' יד:
גו ב מיי פ"ב מהל'
מדות הלכה יד
ופ"א הלכה א טו"ע י"ד
סימן שלא ספק י"ט:

תוספות ישנים

תל"ה ממנו כמי מעשר
חד לגופיה למעט מעשר
לראשון שמתר באיניתי:
ואיכא ליקח לו ארון
ומכריכו ח"ל רב הונא בר
יהושע ממנו מנופו ומיהה
האמת ק"ד הוא דלרשינ
ומכריכו ח"ל רב הונא ממנו
למח ליקח לו ארון ומכריכו
י"ל דר"ק ואיכא ליקח
לו ארון ומכריכו דוקא.
א"ל רב הונא ממנו כמי
ואפילו מנופו וי"ש ליקח
לו ארון ומכריכו דלרשינ
אחת תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה. ומיהה
דהאם בפרק כל פסולי
המוקדשין אמרין אמת
תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה וי"ל דהא
יהא אמת הם דקאי גבי
משמרת תרומותי דמיירי
בשמירת תרומה קאמר
אמת תרומה טהורה ואחת
תרומה טמאה ליה לנימנר
דקאי אמתא דהא לא שייך
בשמרת שמו דלשפיה
אלה. אכל הכא דר"ל
למיר דממנה להסקיה מת
במשל ק"ה דר"ש אמת
תרומה טהורה וטמאה יחד
דלילו תלוי לאו מזהמה
בשרש אלא תלוי לא
אכלין ולא שרפין:

מוסף רש"י

איש איש. מרע אהין
והוא נרע או ז, לרבות
את הערל. שאם כמנהג
שלא יאכל תרומה אם כהן
הוא (הגיהה ד) דבאי
קרא תרומה כמי. דכתיב
וכא השמש וטהר ואמר
יאכל מן הקדשים והיינו
תרומה דכתיב ליה בטהר
שמש (לעיל ע). שרפת
אונן ומחוסר כפורים.
בשרה. אלוהה קאי,
היא ויין אונן אסור בה,
ללא כמי הך קראי אלא
נקדש מנח (בבחי יו).
למדון ומשכבו. גושה
זוה שאניה מופנה משני
לדעה אלא מזד אחד למדון
ממנה אם אין להשיב. אכל
אם יש להשיב משנין (שבח)
קלא. ולעיל ע).

ונוסגין. תרומה וזכורים צבאר שני שצוה בכל שנות השמיטה אכל
מעשר שני אין נוהג בג' וכו': ור' מאיר היא דאמר. בפרק יש
מותרות (לקמן פה): מעשר ראשון אסור לזרים הלכך לענין עלנות
נמי חמור: אונן מוסר צפרה. דקדשי צדק היות היא ולא קדשי

אונן מותר בפרה. ללא גרע מטובל יוס ואלע"ג. לאונן אסור
במעשר וטובל יוס מותר היינו לאכילה אכל לנגיעה תרומה
שני: ח"כ גרים בקונט' שרפת אונן ומחוסר כפורים בשרה וגרים
נמי תנא דיוסף הבבלי היא. ומדקדק דמדפליג אמנא לעיל במחוסר
כפורים הוא הדין בערל לכשר וקשה
לר"י דמה ענין זה אלא זה דמשום

ונוהגין בשאר שני שבוע ואין להם פדיון מה
שאין בן במעשר ש"מ ת"ש נשתתירו בו ציצין
המעכבין את המילה הרי זה אינו אוכל לא
בתרומה ולא בפסח ולא בקדשים ולא
במעשר מאי לאו מעשר דגן לא מעשר
בהמה מעשר בהמה היינו קדשים ולמיטעמין
מי לא תגן פסח וקתני קדשים בשלמא פסח
וקדשים צריכי דאי תנא פסח משום דערלות
בפסח כתיבא אבל קדשים אימא לא ואי תנא
קדשים ה"א מאי קדשים פסח אלא מעשר
בהמה למה לי (א) אלא מעשר ראשון (ב) ור'
מאיר היא דאמר מעשר ראשון אסור לזרים
ת"ש מדתני ר' חייא בר רב מדפתי ערל אסור
בשתי מעשרות מאי לאו אחד מעשר דגן
ואחד מעשר בהמה הכא נמי מעשר ראשון
ור' מאיר ת"ש אונן אסור במעשר ומותר
בתרומה ובפרה טבול יום אסור בתרומה
ומותר בפרה ובמעשר מחוסר כפורים אסור
בפרה ומותר בתרומה ובמעשר ואם איתא
ניתני ערל אסור בתרומה ומותר בפרה
ובמעשר האי תנא דבי רבי עקיבא היא
דמרבין ליה לערל כטמא דתניא רבי עקיבא
אומר איש איש לרבות את הערל ומאן
תנא (א) דפליג עליה דרבי עקיבא תנא דרבי
יוסף הבבלי היא דתניא (ב) שרפת אונן
ומחוסר כפורים בשרה רבי יוסף הבבלי
אומר אונן בשרה מחוסר כפורים פסולה ואף
ר' יצחק סבר ערל אסור במעשר דא"ר יצחק
במנין לערל שאסור במעשר נאמן ממנו
במעשר ונאמר ממנו בפסח מה ממנו
האמור בפסח ערל אסור בו אף ממנו האמור
במעשר ערל אסור בו מופני דאי לא מופני
איכא למיפרך מה לפסח שכן חייבין עליו
משום פיגול ונותר וטמא לאיי אפנויי מופני
מאי מופני (ג) אמר רבא א"ר יצחק תלתא
ממנו כתיבי בפסח חד לגופיה וחד לגזירה

לנימנר שכן (א) פנקע"ס:
חד לגופיה. (א) אל תאכלו ממנו נא
דאי לא כתב ממנו ה"א לא למנוח
ומכריס (ב) דכתב לעיל קאי:
במנין במעשר שני שנאמר שמונת
לסוכו. דס"ד לאסור מוסר
שמעבר בטומאה: ר"ק ק"ו ארון
ותכריבים. אלע"ג דבדליה דרשי' ליה
להכי בנס' מעשר שני (פ"ה מ"ב)
הכא (א) פריך דלמא דוקא להכי
הוא דאמת אכל סיכה אסורה לפי
שמעברו בטומאה ושמי דממנו מגופו
דמשמע נמי סיכה: תהא להסקיה
תחת תבשילך. אלע"ג דכפרק כל פסולי
המוקדשים (בבב"ב דף לז. ע"ב) ונקי
לה בתרומה תלוי דבעיא שימור
במסקנא לא קאי התם הכי א"ר התם
דרש משמרת דלא קאי אטמאה
אכל לך קאי אכולהו תרומות:
אינה

שוה וחד למאן דאמר בא הכתוב ליתן לך עשה אחר לא תעשה (א) איירי
דכתיב נותר כתיב נמי ממנו ולמאן דאמר ליתן לו בקר שני לשריפתו איירי
דכתיב עד בקר כתיב נמי ממנו תלתא ממנו כתיבי במעשר חד לגופיה וחד
לדרבי אבהו א"ר יוחנן וחד לדריש לקיש דאמר ריש לקיש א"ר סמאי במנין
למעשר שני שנאמר שמונת לסוכו שנאמר (ב) ולא נתתי ממנו למת למת הוא
דלא נתתי הא לחי דומיא דמת נתתי איזה דבר ששוה בחיים ובמתים הוי
אומר זו סיכה מתקיף לה מר זוטרא (א) ואימא ליקח לו ארון ותכריבים
אמר רב הונא בריה דרב יהושע ממנו מגופו רב אשי אמר לא נתתי
דומיא דלא אכלתי מה להלן מגופו אף כאן מגופו ואכתי מופנה מצד
אחד הוא הניחא למאן דאמר למדון ואין משיבין אלא למ"ד למדון
ומשיבין מאי איכא למימר הך דרבי אבהו מודרב נחמן אמר רבה בר
אבוה נפקא (ג) דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה מאי דכתיב ויאני
הנה נתתי לך את משמרת תרומותי (ב) בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת
תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואמר רחמנא לך שלך תהא להסקיה
תחת תבשילך: וכל הטמאים כו': מנא הני מילי א"ר יוחנן משום ר' ישמעאל
אמר קרא איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב וגו' (א) אי זהו דבר ששוה
בזרעו

לא נתתי ממנו למת לא נסיכה קאמר אלא כך הוא מתודה לא קייתי ממנו ארון ותכריבים
למת אפילו כשנעמא דלא יכולתי לזרעו ולא שניתי לדבר שאינו לאכילה והוא כרבי המה הא לחי דומיא דמת נתתי
ואשמעינן דאף על גב דמעשר טהור לא ניתן אלא לאכילה ושמיה וסיכה אם נעמא מותר לחללו לקנות ממנו חלוק: מופנה
מצד אחד. דההוא דפסק מופנה לגזירה שוה אכל דמעשר כולו תלתא אכרכת להו: הניחא למאן דאמר. פלוגתא דרבי ישמעאל
ורבנן היא בהמפלת בנס' נדה (דף ע"ב): פד דרבי אבהו. דמפיק חד ממנו למישרי הדלקה בשמן תרומה שנטמאת מדרב נחמן נפקא:
בזרעו